

Det var en aften på Tivoli

Tekst og melodi: Erik Bøgh 1822-99

1.

Det var en aften på Tivoli,
endnu i Carstensens dage.
Der skulle være fyrværkeri,
og det var netop tilbage.
Vi stod og ventede på herligheden,
da kom en byge, og hele glæden
den blev til vand - til bare vand.

2.

Og regnen strømmede ned fra sky,
der blev en jammer at høre!
Min hat var blegrød og ganske ny,
tænk blot - hvad skulle jeg gøre?
Og skilt fra tante jeg blev i vrirten,
da kom en herre, som sendt fra himlen,
med paraply - med paraply.

3.

Han var jo fremmed, men herregud!
Man ved, at nød bryder love.
Han så så god og så ærlig ud,
og noget må man jo vove.
Og den, der kender de røde hatte,
hvor lidt de tåler, kan sagtens fatte,
at jeg blev glad - ja rigtig glad.

4.

Han sagde: "Jomfru, det er så vådt!"
Jeg svarte kort: "Ja det er'et".
Han sagde: "Undskyld, jeg mener blot,
at De får tøjet fordær'et,
men må jeg låne Dem paraplyen,
så kan De dog komme tør til byen.
Tillader De? - Tillader De?"

5.

Men straks at takke, det syntes jeg,
var ikke rigtig anstændigt,
og derfor svarte jeg også nej,
så længe det var nødvendigt.
Men så forsikred han, at vi ha'de
just begge hjemme i samme gade.
Tænk, sikket held! - Tænk sikket held!

6.

På vejen talte vi op og ned,
om vejret først det sig drejed.
Men siden blev det om kærlighed,
og om så gruelig meget!
Og da så efter den passiar vi
kom hjem til porten, så, ja, så var vi
forlovede - forlovede!